

РЕШЕНИЕ

№ 1524

гр. София, 02.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20221110213403 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на **К. С. В.**, ЕГН *****, против Наказателно постановление № Р-10-219/21.09.2022г., издадено от заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Осигурителен надзор", с което на основание чл. 351 ал. 1 т. 3 КСО за нарушение на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000, 00 /три хиляди/ лева.

С жалбата въззивникът прави искане за отмяна на наказателното постановление поради съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Сочи се, че не е установено с влязло в сила наказателно постановление ЗАД „Армеец“ АД да е извършило административното нарушение по чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО, за което жалбоподателят е санкциониран като допустител. Твърди се, че е нарушен принципът „non bis in idem“, тъй като за едно и също административно нарушение по отношение на жалбоподателя са били издадено четири наказателни постановления. Соци се, че наказващият орган е нарушил разпоредбата на чл. 52 ал. 4 ЗАНН, тъй като не е преценил възраженията и събраните доказателства и не е извършил разследване на спорните обстоятелства. Навежда се, че правото на защита на жалбоподателя е било ограничено, тъй като не му е бил връчен констативен протокол по чл.

19 ал. 6 ЗКФН и не му е била представена заповедта за компетентност на актосъставителя. Изтъква се, че е налице несъответствие в описание на обстоятелствата на нарушението в АУАН и НП. Навежда се, че липсва законово задължение за жалбоподателя в нареждането до инвестиционния посредник в графа „други специфични инструкции за клиента“ да посочва информация относно законови ограничения за сделки със свързани лица. Твърди се, че в АУАН и НП са нарушени разпоредбите на чл. 42 ал. 1 т. 3 и т. 4 ЗАНН, съответно – на чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН, тъй като неправилно са определени мястото и датата на извършване на нарушението. Излагат се съображения, че жалбоподателят не е субект на нарушението по чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО, тъй като то може да бъде извършено само от свързано с пенсионноосигурителното дружество лице. Излагат се аргументи, че въззивникът не е осъществил административното нарушение, за което му е наложено административно наказание, и от субективна страна, тъй като не е знаел коя е насрещната страна по сделката. В условията на алтернативност се излагат съображения, че ако все пак се приеме, че жалбоподателят е осъществил административното нарушение, за което му е наложено административно наказание, то предвид липсата на настъпили вредни последици се касае за маловажен случай на административно нарушение. По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление и се претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят К. В., редовно уведомен, не се явява. Представява се от адв. Н. Й. от САК, която пледира за отмяна на наказателното постановление по доводите в жалбата. В допълнение изтъква, че актосъставителят не е бил оправомощен да извърши проверка съгласно чл. 19 ЗКФН. Уточнява, че не претендира разноски. Навежда възражение за прекомерност на претендираното от процесуалния представител на наказващия орган юрисконсултско възнаграждение и прави искане то да бъде определено в минимален размер. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Наказващият орган - заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Осигурителен надзор", редовно призван, се представлява от юрк. С. Налбантов, който пледира обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 150, 00 лева. Подробни доводи за неоснователност на възраженията в жалбата излага в писмени бележки.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е допустима, тъй като е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 1 ЗАНН, както и в срока по чл. 59 ал. 2 ЗАНН – наказателното постановление е връчено на упълномощен представител на жалбоподателя на 28.09.2022г., а жалбата е подадена на 12.10.2022г.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Към месец декември 2021г. жалбоподателят К. С. В. и М.П.И. били изпълнителни директори на „ЗАД Армеец“ АД, ЕИК ХХХХХХХХ, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Средец“, ул. „С.К.“ № 2.

При осъществявания от КФН ежедневен дистанционен надзор за спазване на нормативните изисквания при инвестиране средствата на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване било установено, че през месец декември 2021г. на извънборсов пазар са сключени множество сделки за продажба на дялове на колективни инвестиционни схеми по чл. 176 ал. 1 т. 11 КСО от името и за сметка на управлението от ПОАД „xxxxxxxxxxxx“ АД УПФ „xxxxxxxxxxxx“. Сделките били сключени чрез инвестиционните посредници „Р.Ф.“ АД и „А.И.“ ЕООД. С цел извършване на проверка за спазване изискването на чл.177 ал. 2 КСО от страна на КФН била изисквана информация от инвестиционните посредници за сделките, сключени на извънборсов пазар през месец декември 2021г. с цел установяване на насрещните страни по тях.

След постъпване на отговорите от инвестиционните посредници било установено, че с нареждане за покупка № 35229023261/23.12.2021г. ЗАД „Армеец“ АД подало на извънборсов пазар (ОТС) нареждане за покупка на дялове на договорен фонд „Т.Б.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД с ISIN код на емисията xxxxxxxxxxxx за 1850 броя дялове при единична цена xxxxxxxxxxxx лева и обща стойност на сделката 107 068, 20 лева. Нареждането било подписано от жалбоподателя К. С. В. и от М.П.И. като представляващи ЗАД „Армеец“ АД и било подадено чрез инвестиционен посредник „Р.Ф.“ АД. В нареждането за покупка от страна на жалбоподателя и М.И. като представляващи ЗАД „Армеец“ АД не било посочено, че сделката по закупуване на дялове от договорния фонд не следва да се сключва със свързани лица по см. на КСО.

С нареждане за продажба № 36170042254/23.12.2021г. била заявена продажба от името и за сметка на управлението от ПОАД „xxxxxxxxxxxx“ АД УПФ „xxxxxxxxxxxx“ на извънборсов пазар на дялове на договорен фонд

„Т.Б.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД с ISIN код на емисията xxxxxxxxxxxx за 1850 броя дялове при единична цена xxxxxxxxxxxx лева и обща стойност на сделката 107 068, 20 лева. Нарездането за продажба било подадено чрез инвестиционен посредник „А.И.“ ЕООД.

Сделката за покупка на 1850 броя дялове на договорен фонд „Т.Б.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД, с ISIN код на емисията xxxxxxxxxxxx при единична цена xxxxxxxxxxxx лева и обща стойност на сделката 107 068, 20 лева с купувач ЗАД „Армеец“ АД и насрещна страна по сделката УПФ „xxxxxxxxxxxx“, управлявано от ПОАД „xxxxxxxxxxxx“ АД, била сключена на 23.12.2021г. в 18:20:39 часа с дата на сетълмента 30.12.2021г.

След установяване на насрещните страни по сделката била извършена проверка за свързаност като от „Централен депозитар“ АД била изискана информация за акционерната структура на ЗАД „Армеец“ АД към 23.12.2021г., 29.12.2021г. и 30.12.2021г., както и извлечение от акционерната книга на ПОАД „xxxxxxxxxxxx“ АД към същите дати. Отговорите постъпили в КФН с писма вх. №№ 09-6-24/01.03.2022г. и 09-6-11/28.01.2022г. От тях било установено, че към месец декември 2021г. „xxxxxxxxxxxx“ ЕАД притежава пряко 80, 99 % от акциите на ЗАД „Армеец“ АД и 50, 04 % от капитала на ПОАД „xxxxxxxxxxxx“ АД.

Предвид горното свидетелката В. Д. С. – главен експерт в дирекция „Осигурителен надзор“, управление „Осигурителен надзор“ на КФН, приела, че към 30.12.2021г. ЗАД „Армеец“ АД и ПОАД „xxxxxxxxxxxx“ АД са дъщерни дружества на „xxxxxxxxxxxx“ ЕАД, тъй като „xxxxxxxxxxxx“ ЕАД упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите им събрания и поради това двете дружества - ЗАД „Армеец“ АД и ПОАД „xxxxxxxxxxxx“ АД са свързани лица по см. на § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО. Предвид горното свидетелката В. С. приела, че сделката, при която ЗАД „Армеец“ АД закупило на извънрегулиран пазар 1850 броя дялове на договорен фонд „Т.Б.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД, с ISIN код на емисията xxxxxxxxxxxx при единична цена xxxxxxxxxxxx лева и обща стойност на сделката 107 068, 20 лева с насрещна страна по сделката УПФ „xxxxxxxxxxxx“, управлявано от ПОАД „xxxxxxxxxxxx“ АД, е сключена в нарушение на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО.

До жалбоподателя К. В. като представляващ ЗАД „Армеец“ АД била

изпратена покана за съставяне на АУАН изх. № РГ – 10-1-15/21.03.2022г., която била връчена на 23.03.2022г.

На 30.03.2022г. в присъствието на жалбоподателя и на двама свидетели свидетелката В. С. съставила АУАН № Р – 06-103/30.03.2022г., с който повдигнала против жалбоподателя К. С. В. административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО, извършено на 30.12.2021г. в гр. София.

На същата дата свидетелката В. С. съставила и АУАН № Р – 06-104/30.03.2022г., с който повдигнала против М.П.И. административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО, извършено на 30.12.2021г. в гр. София.

В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН жалбоподателят К. В. депозирал възражения срещу АУАН, заведени с вх. № 91-01-89/06.04.2022г., с доводи за липса на осъществен състав на административно нарушение и за съществени нарушения на процесуалните правила. Впоследствие жалбоподателят депозирал и допълнителни възражения, заведени с вх. № 91-01-89/09.06.2022г. с доводи, че ако е осъществен състав на административно нарушение, то е маловажно.

След преценка, че наведените възражения не са основателни на 21.09.2022г. Диана Й. - заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Осигурителен надзор", издала обжалвано Наказателно постановление № Р-10-219/21.09.2022г., с което на основание чл. 351 ал. 1 т. 3 КСО за нарушение на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО наложила на жалбоподателя административно наказание „глоба“ в размер на 3 000, 00 /три хиляди/ лева.

Във връзка с установени други нарушения на забраната активите на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване да се придобиват от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица, по отношение на жалбоподателя К. В. били издадени и други три наказателни постановления.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени

средства: гласни - показанията на свидетелката В. С., и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК: НП № Р – 10/219/21.09.2022г., пълномощно, АУАН № Р – 06-103/30.03.2022г., възражения вх. № 91-01-89/06.04.2022г., възражения вх. № 91-01-89/09.06.2022г., покана за съставяне на АУАН изх. № РГ – 10-1-15/21.03.2022г., известие за доставяне, писмо изх. № РГ – 03-176-1/31.01.2022г., отговор от „Р.Ф.“ АД вх. № РГ – 03-176-1 #8/11.03.2022г., ведно с приложения, писмо изх. № РГ – 03-190-6/31.01.2022г., отговор от ИП „А.И.“ ЕООД от 08.02.2022г., ведно с приложения и нареждане № 36170042254/23.12.2021г., писмо изх. № РГ – 03-176-1/07.03.2022г., отговор от „Р.Ф.“ АД от 11.03.2022г., ведно с приложения, вкл. нареждане № 352290223261/23.12.2021г., декларация по чл. 66 ал. 2 ЗМИП, потвърждение за сключени сделки с финансови инструменти към нареждане № 352290223261, писмо изх. № 09-6-11/25.01.2022г., отговор от „Централен депозитар“ АД от 28.01.2022г., ведно с приложения, писмо изх. № 09-6-24/24.02.2022г., отговор от „Централен депозитар“ АД от 01.03.2022г., ведно с приложения, АУАН № Р – 06-104/30.03.2022г., съставен по отношение на М.П.И., заповед № 3 -48/03.02.2022г. на заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, уведомително писмо изх. № 20137-2022-23/17.11.2022г. от ИП „А.И.“ ЕООД, уведомително писмо изх. № 236/17.11.2022г. от „Р.Ф.“ АД, отговор от БФБ изх. № 1050/17.11.2022г., отговор от „Централен депозитар“ АД изх. № 01-2022-1518/17.11.2022г., НП №№ Р – 10-220/21.09.2022г., Р – 10-223/21.09.2022г., Р – 10-225/21.09.2022г., всички издадени от заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, допълнително споразумение към трудов договор № Р – 07-497/14.05.2018г., допълнително споразумение към трудов договор № Р – 07-250/26.01.2018г., трудов договор № Р – 07-176/02.01.2018г., писмо изх. № РГ – 12-8-4/05.11.2021г., отговор от ПОАД „ЦКБ Сила“ АД от 10.11.2021г., писмо изх. № РГ – 12-8-4/30.07.2021г., отговор от ПОАД „ЦКБ Сила“ АД от 04.08.2021г., протокол № 166/15.04.2021г. от заседание на Съвет по Управление на риска на ПОАД „xxxxxxxxxxxx“, писмо изх. № РГ – 12-8-4/22.02.2021г., отговор от ПОАД „ЦКБ Сила“ АД от 09.03.2021г.

Съдът кредитира както гласните доказателствени средства, така и писмените доказателства, като ги оцени като напълно еднопосочни, последователни и безпротиворечиви. Показанията на свидетелката В. С.

изцяло кореспондират на приобщените писмени доказателства, поради което съдът им се довери. Съдът кредитира и писмените доказателства по делото, които оцени като еднопосочни, последователни и хармониращи на гласните доказателствени средства. Следва да се посочи и че жалбоподателят по същество не оспорва възприетата в АУАН и НП фактическа обстановка.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

НП и АУАН са издадени от компетентни административни органи съгласно чл. 354 ал. 1 и ал. 2 КСО и видно от писмените доказателства - заповед № 3 -48/03.02.2022г. на заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с която заместник – председателят на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“ оправомощава свидетелката В. Д. С. да съставя актове за констатирани административни нарушения на нормативните актове по допълнителното социално осигуряване.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

При съставяне на АУАН не са нарушени разпоредбите на чл. 40 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН и на чл. 43 ЗАНН. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели и на въззивника, подписан е от съставителя, свидетелите и жалбоподателя, на когото е предявен за запознаване и му е връчен и препис.

Не са основателни оплакванията на жалбоподателя, че в АУАН и НП по неясен и противоречив начин са описани обстоятелствата на нарушението, с което било ограничено правото му на защита. Както в АУАН, така и в НП, напълно безпротиворечиво са изложени обстоятелствата, при които е извършено нарушението, като е посочено, че жалбоподателят В. в качеството му на изпълнителен директор на ЗАД „Армеец“ АД заедно с М.И. – също изпълнителен директор на ЗАД „Армеец“ АД, е подписал на 23.12.2021г. нареждане за покупка на 1850 броя дялове на договорен фонд „Т.Б.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД с ISIN код на емисията xxxxxxxxxxxx за при единична цена xxxxxxxxxxxx лева и обща стойност на сделката 107 068, 20 лева, като сделката е била сключена на 23.12.2021г. с дата на сетълмента 30.12.2021г. с насрещна страна по сделката УПФ „xxxxxxxxxxxx“, управлявано от ПОАД „xxxxxxxxxxxx“ АД. Налице е пълен идентитет между АУАН и НП и

по отношение на посочената като нарушена разпоредба, като както в АУАН, така и в НП е посочено, че въззивникът К. В. е нарушил разпоредбата на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО. Действително, в АУАН не е обоснована тезата, че жалбоподателят е осъществил нарушението в хипотеза на допустителство като описанието на обстоятелствата на нарушението в АУАН е по-лаконично в сравнение с това в обжалваното НП, където подробно наказващият орган е аргументирал тезата си, че жалбоподателят е допуснал представляваното от него дружество да осъществи състава на нарушението по чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО, като включително са посочени действията, които В. е следвало да извърши, но не е извършил, и по този начин е допуснал извършването на административното нарушение. Обстоятелството, че в АУАН се съдържа по-лаконично описание на обстоятелствата на нарушението обаче, в случая не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. Съгласно чл. 53 ал. 2 ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая са били налице основанията за приложението на посочената хипотеза, тъй като независимо от по-пестеливото описание на обстоятелствата на нарушението в АУАН, в административнонаказателното производство са били установени извършването на нарушението, самоличността на лицето, което го е извършило, и неговата вина. Същевременно следва да се посочи, че в АУАН, макар и лаконично, но все пак в достатъчна степен са посочени обстоятелствата на нарушението, така че правото на защита на жалбоподателя да не е ограничено. Така на страница трета от АУАН е посочено, че жалбоподателят К. В. заедно с другия изпълнителен директор „е извършил съответните действия за покупката на дяловете на ДФ „Т.Б.“. Какви са конкретните извършени действия е посочено на страница втора от АУАН, където са изложени обстоятелствата във връзка с подаденото нареждане за покупка и извършената сделка.

В наказателното постановление подробно са описани всички елементи от състава на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване. Съвсем ясна е тезата на наказващия орган, че жалбоподателят К. В. е осъществил административното нарушение по чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1

ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО в хипотезата на допустителство. Не съществува неяснота и в тезата на наказващия орган, че жалбоподателят е допуснал извършването на нарушението по чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО като е извършил съответните действия за покупка на дялове на договорен фонд „Т.Б.“ – подписал е съответните документи (нареждане за покупка, декларация по ЗМИП, потвърждение за сключена сделка с финансови инструменти) като представляващ дружеството – купувач, и едновременно с това и въпреки че е бил длъжен, не е извършил онези действия, с които би могъл да предотврати придобиването на дяловете на договорния фонд от свързано лице в нарушение на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО – не е вписал в нареждането за покупка изрични указания до инвестиционния посредник, че насрещна страна по сделката не следва да е свързано с купувача лице по см. на КСО. Ето защо съдът намира, че не съществува никаква неяснота и по отношение на това дали тезата на наказващия орган е, че жалбоподателят е осъществил нарушението с действия или с бездействия. В НП по достатъчно ясен и понятен начин е посочено, че се касае за сложен фактически състав, включващ както действия, така и бездействия – така веднъж жалбоподателят е предприел действия за сключване на сделката за придобиване на дялове от договорен фонд „Т.Б.“ като заедно с един от останалите представляващи дружеството е попълнил съответните документи – нареждане за покупка, декларация по ЗМИП, но заедно с това не е извършил онези действия, които са необходима гаранция, за да не настъпи придобиване на дялове от процесния договорен фонд от свързано с купувача лице – да впише специфично изискване в нареждането до инвестиционния посредник, че насрещна страна по сделката не следва да е свързано с купувача лице по см. на КСО. Предвид всичко изложено съдът намери, че не са основателни възраженията на въззивника по отношение съдържанието на АУАН и НП и липсата на надлежно и достатъчно ясно описание на обстоятелствата от състава на нарушението.

Не е основателно възражението на жалбоподателя и по отношение нарушение на принципа „non bis in idem“. Видно е, че останалите издадени по отношение на въззивника В. наказателни постановления се отнасят до сделки с дялове на други договорни фондове (НП № Р – 10-220/21.09.2022г. – „Евростабилност“, НП № Р – 10-223/21.09.2022г. – „Тексим консервативен

фонд“, НП № Р – 10-225/21.09.2022г. – „Златен лев Индекс 30“), поради което независимо, че сделките са сключени на една и съща дата, на извънборсов пазар и между едни и същи страни, съдът намира, че се касае за отделни административни нарушения, като при правилно приложение на разпоредбата на чл. 18 ЗАНН наказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за всяко от тях.

Не се споделят възраженията на въззивника за нарушение на разпоредбата на чл. 52 ал. 4 ЗАНН. В обжалваното наказателно постановление наказващият орган е изложил конкретни и пространни съображения по наведените от жалбоподателя срещу АУАН възражения.

Не представлява процесуално нарушение, още по-малко такова от категорията на съществените, липсата на съставен констативен протокол по чл. 19 ал. 6 ЗКФН и невръчването му на жалбоподателя. Наличието на съставен констативен протокол и връчването му на жалбоподателя не е обстоятелство от значение за законосъобразността на административнонаказателното производство, което съгласно чл. 36 ал. 1 ЗАНН се образува със съставяне на АУАН.

Не се споделят и възраженията за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразило се в невръчване на въззивника на заповед № 3 -48/03.02.2022г. на заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“. Цитираната заповед е относима към материалната компетентност на актосъставителя. Разпоредбите на ЗАНН изискват на лицето, против което е съставен АУАН, да се връчи препис от АУАН, но не и да му бъдат връчени преписи от всички доказателства по административнонаказателната преписка. Още повече, че препис от коментираната заповед е приложен към материалите по административнонаказателната преписка, представени пред съда, поради което и жалбоподателят е могъл да се запознае със същата в деловодството на съда и в случай, че са налице основания затова – да я оспори.

Предвид всичко гореизложено съдът намери, че в административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на наказателното постановление само на това основание.

Съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон. Съгласно разпоредбата на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания не могат да се придобиват от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица. Съгласно параграф 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО свързани лица са юридическите лица, които са предприятие майка и/или дъщерни дружества от една и съща група (т.е. всяко предприятие майка, дъщерно дружество и друго дъщерно дружество е свързано с останалите). Съгласно параграф 1 ал. 2 т. 4а от ДР на КСО "предприятие майка" е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дружества (дъщерни дружества), а съгласно т. 4б. "дъщерно дружество" е юридическо лице, контролирано от друго юридическо лице (предприятие майка). Съгласно параграф 1 ал. 2 т. 4 б. „а“ от ДР на КСО "контрол" е налице, когато определено физическо или юридическо лице (контролиращият): може да упражнява пряко и/или непряко повече от половината от гласовете в общото събрание на юридическо лице. В случая от писмените доказателства – отговори от „Централен депозитар“ АД, ведно с извлечения от книгите на акционерите, се установява, че към месец декември 2021г. ЗАД „Армеец“ АД и ПОАД „xxxxxxxxxx“ АД са дъщерни дружества на „xxxxxxxxxx“ ЕАД, тъй като „xxxxxxxxxx“ ЕАД упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите им събрания и поради това двете дружества - ЗАД „Армеец“ АД и ПОАД „xxxxxxxxxx“ АД са свързани лица по см. на § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО („xxxxxxxxxx“ ЕАД притежава пряко 80, 99 % от акциите на ЗАД „Армеец“ АД и 50, 04 % от капитала на ПОАД „xxxxxxxxxx“ АД).

От събраните доказателства се установи и че на 23.12.2021г. в 18:20:39 часа е била сключена сделка по закупуване на извънборсов пазар (ОТС – пазар) на дялове на договорен фонд „Т.Б.“, управляван от УД „Т.А.М.“ ЕАД с ISIN код на емисията xxxxxxxxxxxx за 1850 броя дялове при единична цена xxxxxxxxxxxx лева и обща стойност на сделката 107 068, 20 лева. Купувач по сделката е ЗАД „Армеец“ АД, а продавач - УПФ „xxxxxxxxxx“, управляван от ПОАД „xxxxxxxxxx“ АД. Датата на сetylмента по сделката е 30.12.2021г. Предвид горното в нарушение на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО е било осъществено придобиване на дялове от договорен фонд от свързано лице.

Жалбоподателят К. С. В. е допуснал извършването на нарушението, тъй като като изпълнителен директор и представляващ купувача по сделката ЗАД „Армеец“ АД, същият от една стара е подписал /заедно с друг от изпълнителните директори/ нареждането за покупката, но едновременно с това не е извършил необходимите действия, така че да осигури сключване на сделката в съответствие с нормата на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО (не е посочил допълнителни изисквания в нареждането за покупка насрещната страна по сделката да не е свързано лице по см. на КСО). Действително, какъвто довод навежда и въззивникът, липса нормативно задължение за него в нареждането за покупка до инвестиционния посредник да посочва допълнителни модалитети на сделката, но като представляващ дружеството – купувач жалбоподателят е бил длъжен да предприеме нужните действия, така че да гарантира, че придобиването на дяловете на договорния фонд ще се извърши при съблюдаване на императивната забрана по чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО. Съгласно чл. 24 ал. 2 ЗАНН за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени, а нормата на чл. 10 ЗАНН предвижда, че при административните нарушения подбудителите, помагачите и укривателите както и допустителите се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон или указ. От друга страна разпоредбата на чл. 351 ал. 1 т. 3 КСО изрично предвижда ангажиране на административнонаказателната отговорност освен на извършителите и на допустителите на нарушението по чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО. Предвид горното съдът не споделя възраженията на жалбоподателя и че същият не е годен субект на нарушението по чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО.

От субективна страна жалбоподателят е осъществил нарушението при форма на вината несъзнавана непредпазливост (небрежност). Събрани са достатъчно доказателства (уведомително писмо изх. № 20137-2022-23/17.11.2022г. от ИП „А.И.“ ЕООД, уведомително писмо изх. № 236/17.11.2022г. от „Р.Ф.“ АД), от които се установява, че макар сделката да е осъществена на извънрегулиран пазар жалбоподателят К. В. не е съзнавал коя е насрещната страна по сделката, както и че същата се явява „свързано лице“ по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО /противното не се твърди и от наказващия орган и от актосъставителя в НП и в АУАН/.

Жалбоподателят В. обаче е могъл и е бил длъжен да предвиди възможността сделката да бъде сключена със свързано лице по см. на КСО и е следвало да извърши необходимите действия, така че да не допусне сключването на сделката в нарушение на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО.

Не се споделят възраженията, че допустителството може да бъде осъществено само при умишлена, но не и непредпазлива форма на вината. Съгласно правната теория и съдебната практика при допустителството деецът допуска извършването на престъпление и не се противопоставя, при все че е правно задължен да стори това. Т.е. не се изисква деецът да формира сигурни представи за извършването на престъплението, а единствено да допуска осъществяването му.

За разлика от НК, където е предвидено, че непредпазливите деяния са наказуеми само в предвидените от закона случаи (чл. 11 ал. 4 НК), то съгласно чл. 7 ал. 2 ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. В случая в разпоредбата на чл. 351 ал. 1 т. 3 КСО не е изрично предвидено, че когато се касае за деяние, осъществено при непредпазлива форма на вината, то не се наказва.

Не е основателно и следващото възражение в жалбата, че задължителна предпоставка за ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за допустителство, е отговорността на извършителя за същото нарушение да е ангажирана с влязло в сила наказателно постановление. Подобно изискване не следва нито от разпоредбите на КСО нито на ЗАНН.

Не се споделят и следващата група оплаквания на жалбоподателя за неправилно определяне датата и мястото на нарушението. Правилно и в АУАН, и в НП, като място на извършване на нарушението е посочено гр. София, тъй като там е седалището на дружеството – купувач, от което са били придобити дяловете на договорния фонд, с което е било довършено нарушението. Ирелевантно е обстоятелството, че инвестиционните посредници, чрез които са подадени нарежданията за покупка и продажба, имат седалище в гр. Варна. Съдът намира, че правилно и като дата на извършване на нарушението е определена датата на сетълмента – 30.12.2021г., а не 23.12.2021г., когато жалбоподателят К. В. е подписал нареждането за покупка и е сключена сделката. Съгласно § 1 т. 16 ДР на ЗППЦК "сетълмент" е изпълнението на задълженията по сделка с ценни

книжа за тяхното регистриране по сметка за ценни книжа на приобретателя в Централния депозитар и за тяхното заплащане, т.е. след сетълмента купувачът става собственик на закупените дялове на договорния фонд. Ето защо правилно като дата на извършване на нарушението е посочената датата на сетълмента – 30.12.2021г., тъй като тогава дяловете на договорния фонд реално са били придобити от ЗАД „Армеец“ АД в нарушение на забраната по чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО.

Извършеното от жалбоподателя В. нарушение не представлява маловажен случай по см. на § 1 т. 4 ДР на ЗАНН, тъй като разкрива типичната за нарушения от този вид степен на обществена опасност, а не по-ниска. Не се установиха никакви смекчаващи отговорността обстоятелства, които да сочат на по-ниска степен на обществена опасност на нарушението. Дори напротив – от обстоятелството, че по отношение на жалбоподателя са съставени и други три наказателни постановления за идентични нарушения, е видно, че не се касае за инцидентен и изолиран случай, а за системно несъобразяване с императивната забрана по чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО. На следващо място следва да се посочи, че придобитите в нарушение на закона дялове от договорния фонд са на висока стойност – 107 068, 20 лева, което още веднъж сочи, че нарушението разкрива най-малкото типичната степен на обществена опасност на нарушения от този вид, но в никой случай по-ниска.

Съгласно разпоредбата на чл. 351 ал. 1 т. 3 КСО, който извърши или допусне извършване на нарушение по чл. 177 КСО, наказва с глоба в размер от 3000 до 40 000 лв. В случая наказващият орган е наложил на въззивника глоба в минималния, предвиден в санкционната разпоредба размер, който съгласно чл. 27 ал. 5 ЗАНН не може да бъде намаляван, поради което не се налага излагането на съображения по отношение индивидуализация на наказанието.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон и следва да бъде потвърдено.

При този изход на производството и на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН право на присъждане на разноси има наказващият орган, каквато претенция е заявена в съдебно заседание. Наказващият орган претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение в максималния размер, предвиден в чл. 27е

от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно 150, 00 лева. Следва да се посочи, че в случаите по чл. 63д ал. 4 ЗАНН размерът на възнаграждението се определя от съда, който следва да съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и вида и обема на осъществяването процесуално представителство, като определеното от съда възнаграждение не следва да надвишава максималния размер на възнаграждението, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. В случая, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, обстоятелството, че производството пред районния съд е приключило в едно съдебно заседание, както и че процесуалното представителство от упълномощения представител на наказващия орган се е изразило в представителство в съдебно заседание и изготвяне и представяне на писмени бележки, съдът намери, че юрисконсултското възнаграждение, което жалбоподателят следва да заплати на наказващия орган, следва да е размер на 120, 00 лева, който размер се явява съответен на фактическата и правна сложност на делото и на положените процесуални усилия.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 вр. ал. 9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-219/21.09.2022г., издадено от заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Осигурителен надзор", с което на основание чл. 351 ал. 1 т. 3 КСО за нарушение на чл. 177 ал. 2 т. 2 КСО вр. § 1 ал. 2 т. 3 б. „а“ подбуква „аа“ от ДР на КСО на К. С. В., ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000, 00 /три хиляди/ лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ К. С. В., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на Комисия за финансов надзор, с адрес: гр. София, ул. "Будапеща" № 16, сумата от 120, 00 /сто и двадесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____